בס"ד

עלון 705

חד שבועי

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**. פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת שלח לך.

"טובה הארץ מאוד מאוד"

על משלט בלב הישימון, בנקודת גבול נידחת, שמרה פלוגת חיילים. נבערים היו, לא ידעו קרוא וכתוב. משבטי הילידים עזי הנפש. הגיעתם ידיעה שהנסיך יורש העצר עורך מסע במחוזות הספר ויעבור דרכם היום, בשעת הצהריים. השעה היעודה חלפה, ולשיירה אין זכר. הממפקד חד העין הבחין בעננת אבק רחוקה, סקר את האופק במשקפתו, ונחרד: מאבק ניטש שם במרחק, שיירת הנסיך נקלעה למארב. מיד הזעיק את בני הפלוגה, עלו על סוסיהם ופתחו בדהרה. הגיעו ברגע המכריע, והפיצו את האורבים לכל עבר. הצילו את הנסיך מחרפת השבי, עינוי וייסוריו.

הנסיך המשיך במסעו, והפלוגה שבה למשלט. כעבור שבועיים באו להחליפם, והודיעום: המלך מזמנם לעיר הבירה, מבקש להודות אישית על הצלת בנו. החל תהליך מייגע ומייסר: לימוד איך נכנסים לטרקלין, איך מתייצבים לפני המלך, איך קדים קידה ואיך עונים לשאלותיו, איך מודים על התשורה הצפויה ואיך יוצאים מלפניו.

גם זה עבר, והרגע המיוחל הגיע. נכנסו בסך הדורים במדיהם, נזהרו שלא לפעור פה למראה ההדר ולא להביט בהשתאות לצדדים. המלך לחץ ידיהם בזה אחר זה והושיט תשורתו. קדו והודו כפי שלימדום, פנו לאחוריהם ויצאו נושמים לרווחה. עתה, כשהיו לבדם בחוץ, פתחו בלהיטות את המעטפות שבידם. כל החיילים פרצו בתרועה, הודו למלך בכל לבם, הוציאו ממעטפותיהם חפיסת שטרות נכבדה, וכל אחד הכריז בתורו מה יעשה בתשורה. האחד יבזבז כספו בערב משתה והוללות, האחר ישלחהו למשפחתו, שלישי יפתח בו חשבון חיסכון ורביעי יקנה בכסף בגדים הדורים. רק אחד לא השתתף בשמחה, המפקד עמד בפנים חמצמצות המסגירות את מפח נפשו. דווקא הוא, מכולם. הוא, שהבחין בסכנה. הוא, שגייס את הפלוגה.

הוא, ששעט ראשון והבקיע את מערך האוייב, הטיל בו מבוכה. הוא, שהציל את הנסיך, לא קיבל ולו שטר אחד! לא יוכל להתהולל, לא לחסוך, לא לקנות מאומה, במעטפה שקיבל לא היה אלא דף נייר משורבט! קימטו באכזבה, והטיחו בריצפה!

שהרי לא ידע לקרוא, ומאין יידע שהמלך מינהו לשר, והעניק לו תואר אצולה, אחוזה רחבת ידיים, ומשכורת עתק? מאוכזב פנה וחזר בראש חייליו אל המשלט השומם בישימון המדבר...

משל הוא, ונוקב כל כך! כל אומה קיבלה חבל ארץ ומולדת עם, ואנו עומדים ורואים ותוהים: בשוייץ אוויר פסגות, בטורקיה שופעות נהרות, בעירק נפט, בקונגו יהלומים, בדרום אפריקה זהב. גז בסיביר, פירות בקליפורניה, ונחנו מה. חלילה, חלילה, בל נחטא!

הצדיק בעל חידושי הר"ם זצ"ל כתב בספר הזכות שחיבר, שעל כך הזהיר משה רבינו את המרגלים: "וראיתם את הארץ מה היא", בראיה פנימית ובהבנה מעמיקה. "הטובה היא, אם רעה": גם אם במבט שטחי נראית כרעה, העמיקו וראו כי טובה היא, "השמנה היא, אם רזה": גם אם במבט שטחי נראית היא כרזה, התבוננו ותמצאו כי שמנה היא ודשנה! "היש בה עץ, אם אין": גם אם לא תמצאו דעו כי כל טוב צפון בה לנוחליה. כי מתנת מרום היא, תשורת מלך מלכי המלכים. אלא שאין טובתה נגלית אלא לעם ה', בקיימו מצוותיו ובשאתו חן לפניו.

וכבר כתב בעל ספר "החינוך" בהקדמתו שהאדם מבחר הבריאה, וממנו נבחר עם ישראל שהם מבחר המין האנושי, ולו ניתנה התורה. "וכן הדבר גם בכדור הארץ: יש בו חלק נבחר, וידע ה' כי המובחר שבו היא ארץ ישראל, ובחר להושיב בה מבחר מין האדם. והמבחר שבה היא ירושלים, ועל כן נבחרה להיות משכן התורה ומקום העבודה, וממנה יתברך כל כדור הארץ, כי שם ציוה ה' את הברכה!"

לא השכילו המרגלים לעמוד על הטוב הצפון, והעם לא שעה לקריאת יהושע וכלב כי "טובה הארץ מאוד מאוד". והוציאו בכך דיבה על מתנת ה' ותשורתו, ונענשו בעונש כה כבד. ונכתבה הפרשה בתורת הנצח, ללמוד ולהפיק לקח. הן בכל ברכת מזון מודים אנו על הנחלת הארץ, בברכות קריאת שמע ובתפילת העמידה מבקשים הנחלתה מחדש. נשכיל, שלפחות לא נוציא דיבה ולא נעורר קיטרוג. נדע שזכינו למה שלא זכו אבותינו, ונודה על זכייתנו. וגם אם "איננו יודעים לקרוא" נדע שמתנת המלך היא.

פרשת קרח.

"הפטנט של קורח"

פרשת קורח, כל כולה חידה. היה זה דור שזכר את השיעבוד הנורא במצרים, את הופעתו של משה רבינו בפניהם, ובשורת הגאולה - "ויאמן העם". היה זה דור שזכר את הנחתת עשרת המכות על המצרים, בזו אחר זו. דם, צפרדע, כינים, ערוב, ועד לחושך ולמכת בכורות, "והאיש משה גדול מאוד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם". דור שזכר את פרעה, המלך הגדול, רץ כאחוז תזזית בחצות הליל ושואל: "איפה כאן משה".

הם זכרו את משה מניף את ידו על ים סוף ובוקעו, מניף שנית את ידו - והים שוטף את המצרים. זכרו את משה מניף את מטהו, ומוציא להם מים מן הסלע.

זכרו את משה עולה אל הר האלקים הבוער באש עד לב השמים, ויורד אליהם עם עשרת הדיברות.

משה רבינו היה הכתובת לכל תלונה. כשהמצרים רדפו אחריהם, פנו אל משה. כשצמאו למים במרה, התלוננו לפני משה. כשרעבו, באו לפני משה שיוריד להם מן. כשקצה נפשם במן, פנו אליו שיתן להם בשר. כשהנחשים השרפים הכישום, צעקו אל משה להושיעם.

כשמשה רבינו עלה לשמים ובושש לרדת מן ההר, נתקפו חרדה, אחז בהם פיק ברכיים. "כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים, לא ידענו מה היה לו". הם לא יכולים בלעדיו, חייבים להשיג תחליף. עשו, רחמנא ליצלן, את העגל.

את הניסים, הוא חולל. את התורה, הוא הוריד. את העם, הוא שפט והנהיג. היש לנו מושג באיש האלקים, ולא רק בחיצוניותו: גובהו עשר אמות, כחמישה מטרים, פניו כפני החמה, עור פניו קורן כשמש עד שיראים לגשת אליו - מלאך עלי אדמות.

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

שלח לך

* **מפטירין**: וישלח יהושע יהושע ב'.

זמני הדלקת נרות שבת

חיפה : 7:20
תל אביב : 7:26
ירושלים : 7:08

יציאת השבת

חיפה : 8:34
תל אביב : 8:32
ירושלים : 8:29
ר"ת חיפה : 9:20
ר"ת תל אביב : 9:17
ר"ת ירושלים : 9:15

קרח

השבת, שבת מברכין.

* **מפטירין**: ויאמר שמואל שמואל א' כ"א.
* א"ה, ראש חודש 'תמוז' יחול בימים רביעי וחמישי.
* המולד: יום רביעי, שעה 7:48 ושלש חלקים.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת

חיפה : 7:21
תל אביב : 7:28
ירושלים : 7:10

יציאת השבת

חיפה : 8:35
תל אביב : 8:34
ירושלים : 8:31
ר"ת חיפה : 9:21
ר"ת תל אביב : 9:19
ר"ת ירושלים : 9:17

משל ונמשל...

"ואם-בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את-פיה" (במדבר טז, ל).

הנסים הגלויים מגלים שגם הטבע הוא נס נסתר...

למלך אחד היה צייר מיוחד במינו. המלך ביקש מהצייר לצייר ציור מיוחד ולשים אותו ברחובה של עיר, כדי שכולם יראו את יופי ציוריו ואת אומנותו הנפלאה.

עשה הצייר את רצון המלך, וצייר סוס יפה מאוד ושם אותו ברחובה של עיר.

לאחר מכן, יצא המלך לראות את הסוס היפה ונוכח לדעת שאין איש שם את לבו כדי להסתכל על הציור היפה. שאל המלך את הצייר: מדוע אין איש שם לב לציור היפה?

ענה הצייר למלך: ציור זה נראה טבעי ולכן לא מתפעלים ממנו. נחתוך את הסוס לעיני כולם ונחברו שוב, ואז כולם יראו את יופי הציור שאינו טבעי כמו שהוא נראה.

הנמשל: האדם הולך על הקרקע ונראה לו שהכל כל כך טבעי ושכך אמנם צריך להיות שתהיה קרקע שניתן ללכת עליה. האדם אינו שם את ליבו לעזוז נוראותיו של בורא עולם ואינו מודה לו על כך שרוקע הארץ על המים.

מאחר שבני האדם אינם שמים לב לנפלאות ה' ולחסדו, הקב"ה גורם שתהיה רעידת אדמה המזיזה את הבנינים שעל הקרקע, וע"י כך רואים כולם את הנס ויודעים שהקרקע עומדת בנס, גם כאשר היא לא זזה ממקומה.

על האדם להתבונן בנפלאות הבריאה ולהווכח שכל הטבע הינו נס נסתר, ויש להודות לה' על כל טובותיו, ניסיו ונפלאותיו הגלויים והנסתרים.

עמוד התפילה...

* **א"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
* **וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ובנים

א"ה מדי שבת קודש, אחר תפלת מנחה שבשבת קודש, מתקיים לימוד של אבות ובנים בבית מדרשנו, הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום לאחת מהמוסדות הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל העניינים, התרומה לישיבה בסך - 200 ש"ח. ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04. או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "שלח לך, קרח"

יום	עלות השחר	טלית/ ותפילין	נץ
ש	4:02:45	4:31:30	5:31:45
א	4:03:00	4:31:45	5:31:45
ב	4:03:00	4:32:00	5:32:00
ג	4:03:15	4:32:00	5:32:15
ד	4:03:30	4:32:15	5:32:30
ה	4:03:45	4:32:30	5:32:45
ו	4:04:00	4:32:45	5:33:00
ש	4:04:30	4:33:15	5:33:15
א	4:04:45	4:33:30	5:33:30
ב	4:05:00	4:33:45	5:33:45
ג	4:05:30	4:34:15	5:34:15
ד	4:06:00	4:34:30	5:34:30
ה	4:06:30	4:35:00	5:35:00
ו	4:07:00	4:35:30	5:35:15

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.
* שיעור הכנה מ: **21.00 - 20.30.**
* ומהשעה: **22.00 - 21.00** שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת חגיגה

שמירת הלשון

* מדי יום חמישי בערב בשעה: 21.45 א"ה יתקיים שיעור מוסר בעניני **שמירת הלשון**.

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **או"ח טור וב"י, ומ"ב.**

מנחה: 18.45.
ערבית ראשונה: 20.15.
ערבית שניה: 22.00.

שיעור מוסר מדי יום ע"י מורנו פאש - הישיבה והכולל.
בס"ד. 18.25 הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 13.20 במסכת **בבא מציעא**, ואחרי כן תפילת מנחה.
* **בליל שבת** שיעור בשעה: 22.45 - 22.00.
* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות ציצית/תפילין סימן **כ"ז**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).
* **בשבת** בין השעות: 17.00 - 15.30 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש **הרמב"ן, ואחרי כן שיעור בהלכה אורח חיים,** ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 17.00 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וקיץ בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכות הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל העניינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434
המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר - 2598156 תזכו למצוות.

המשך לפרשת: קרח.

נביא המוכן לנבואה בכל רגע, בכל שאלה הוא אומר: "עימדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם". מקבל את הנבואה כדבר איש אל רעהו.

ולפתע - מתחולל מרד. זה שקורח מוביל אותו - ניחא, לקורח יש נגיעה אישית. הוא נפגע על שלא הוא נבחר לכהונה גדולה ואמביציה אישית היא סיבה מספקת למהלכי התאבדות. אבל קורח גורף גורף עמו מאתיים וחמישים גאונים, גדולי עולם, ראשי סנהדראות! "נשיאי עדה, קרואי מועד, אנשי שם!" הכיצד, מדוע הם נסחפו, מה ראו לחלוק על משה רבינו - כשכל הזכרונות האלו עדיין טריים בזכרונם?

וכל העם, היכן הוא? כל העם, שהלך אחר משה רבינו במדבר, שפנה אליו בכל תלונה, שעמד על משה מן הבוקר עד הערב ללמוד מפיו את חוקי האלקים ואת תורותיו - היכן הם ניצבו? הם היו ניטרליים, עמדו מן הצד לראות כיצד יפול דבר... "ויקהל עליהם קורח את כל העדה".

כיצד יתכן הדבר? איך אפשר לטשטש את האמת, למחוק את הזכרונות, לערפל את הדעת ולעוות את המחשבה?

יש לכך תשובה, והיא מזעזעת. בראש ובראשונה, משום שהיא מדלגת על פני שלושת אלפים ושלוש מאות שנה, ונוגעת ישירות אלינו...

קורח היה אמן יחסי הציבור, והוא ידע את הסוד הנורא. שהאדם הוא יצור שקול, נבון, בוגר, שוקל דברים לגופם, מסיק מסקנות אמת - בתנאי אחד.

בתנאי, שלא יהפכו את הכל לקלות ראש ולשנינה. קורח סיפר בדיחות. "ויקהל עליהם קרח את כל העדה" - בדברי ליצנות. ובדיחה וקלות דעת הם כמו שמן על הכביש של המחשבה השקולה, והיא מתחלקת ומתהפכת! קורח עשה צחוק, רחמנא ליצלן, ממצוות. לעג לעניין המעשרות. התבדח על משה בחיר ה' ואהרן קדוש ה' - הוא שפך את השמן בכמויות, וכולם החליקו!

מה מציגה פירסומת - האם דף מידע? לא, זה כבד, משעמם. היא מציגה חיוך, קריצה, קלות ראש. כי היא אינה מעוניינת לשכנע - אלא לגרוף!

האם שמתם לב, מהי תעמולת הבחירות? מפלגות שקולות, שמציגות פתרונות כבדי משקל לבעיות כבדות עוד יותר, מציבות... ליצנים ומוקיונים בסכומי עתק. מדוע? כי הן אינן מעוניינות לשכנע, אלא לגרוף, לסחוף לחוסר שיקול דעת!!! הבה נעמוד על המשמר, ולא נחליק במסלול הגורף!!!

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: נט-ס.

ונאמר (דברים א, יז): לא תגורו מפני איש.

אני ראיתי אנשים מסויימים שקיימו את, 'לא תגורו מפני איש' לכבוד ה', ואחרי כן ה' השפיע עליהם בצורה מבהילה, לא מתאים בכלל לאנשים האלה, איפה הם היו צריכים להיות ולאיפה הם הגיעו... 'לא תגורו מפני איש' לכבוד ה'! יש אנשים שמאימים, והם פוחדים מהם ואומרים: "מה אתה רוצה שאני אעשה, שאני יתעסק אתו? אתה יודע איזה צרות הוא יעשה לי אחרי כן?!"

יש אנשים שהם 'נקמנים ונטרנים'. בכל המערכות שנלחמו עם שונאי ה' היו הרבה חששות. למשל, אמרו לרב זוננפלד זצ"ל: "אנחנו נעלים אותך". כך הם היו מדברים, ואצלם זה היה בגדר 'אומר ועושה', לא היו חכמות. וגם היום הם ממשיכים להעלים כל מיני דברים, חוץ מהכספים, גם אנשים. הם אנשים בזויים ששום דבר לא מאוס בעיניהם. אם יש להם מטרה הכל כשר אצלם, והם עושים את זה בתחבולות הכי בזויות והכי שפלות, כולל רציחות... שום דבר לא בזוי בעיניהם, והכל כדי להשיג את המטרות שלהם...

וכל מי שהוא לשם יתברך ימסור נפשו על קדושת השם, שנאמר (שמות לב, כו): מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי, ונאמר (במדבר כה, ז): וירא פינחס ויקח רמח בידו. וחובה על כל ירא, אף כי אוהב טהר לב להעיר קנאה, כי יראה והנה יד שרים וסגנים במעל, ואמרו רבותינו (ב"ר כו - ה): כל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, שנאמר (עזרא ט, ב): ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה.

אם הקטנים מתחילים במעל והגדולים לא משתתפים איתם, הגדולים בולמים אותם, ולכן המעל שלהם לא יכול להמשיך, הם נעצרים, הם פוחדים מהאנשים החשובים, שזה לא מקובל עליהם, אבל כשהאנשים החשובים מתחילים במעל, זו סיבה לפרץ!...

ס. ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך (ויקרא כה, מו). לא ישתעבד אדם בחבריו, ואם אימתו עליהם או שהם בושים להחל דברו, לא יצוה אותם לעשות קטנה או גדולה, אלא לרצונם ותועלתם ואפילו להחם צפחת מים או לצאת בשליחותו אל רחוב העיר לקנות עד ככר לחם, אבל אדם שאינו נוהג כשורה מתר לצוותו לכל אשר יחפץ.

כלומר יש לו זמן והוא עושה עבירות, יותר טוב שיעשה מה שהוא אומר לו, שיתפוס לו את הזמן שלו. הוא הדין גם בטלן בעסק, אם הוא יושב ובטל יש כאן עבירה של 'ביטול תורה', עדיף יותר שישמש אותו מאשר יתבטל, ולכן זה טוב לו שיאמרו לו: "הביא את זה, קח את זה..."

יש אנשים שנופלים בעוון הזה בגדול, כשהם משאירים כמה מזלגות על השולחן אחרי האוכל, או כמה צלחות, והחבר בא ומנקה ומסדר ומוריד את הפירורים מהשולחן ומנקה את הליכלוך, ומרים את כל מה שהפיל זה שלפניו!... הוא הולך לחדר לנוח וצריך שיבואו 'העבדים, והשפחות' לנקות אחריו...

גם בספרים - משאירים את הספרים על השולחן, כדי שיבואו 'העבדים והשפחות' ויאספו את הספרים שהוא השאיר. מדובר באופן, שאין באותו מקום הסכמה, שהיום זה יהיה תורן, ולמחרת השני יהיה תורן. יש כאלה שתופסים יוזמה ואוספים את כל הספרים של כל אחד שהתחשק לו להניח את הספרים על השלחן ולא החזירם למקומם.

ואם אימתו עליהם או שהם בושים להחל דברו, לא יצוה אותם לעשות קטנה או גדולה, אלא לרצונם ותועלתם.

כלומר, אם הוא יודע שזה באמת רצונם, צריך לכך אומדנא, - שהם חפצים. אפילו אם הוא לא יודע שזו התועלת שלו, אעפ"כ כיון שזה לטובתו, מותר.

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

בס"ד

מצא את המסתתר

לפרשת	שלח
ללא פרסים	
מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.	מצא מימרה מסתתרת .

ש	ג	ד	ה	ו	א	ד	ש	ג
מ	ע	ה	י	ה	ש	ג	ע	ל
י	ד	ש	א	ו	מ	ר	א	ו
ע	ח	ה	כ	ל	ע	ב	ח	כ
ב	נ	ת	ו	נ	ל	ג	ד	ש
ר	ש	ב	ע	ר	ב	ו	נ	א
ג	ו	מ	צ	ו	ד	ה	ש	ד
ו	ל	פ	ר	ו	ס	ה	ל	ח
מ	ד	ש	ע	ל	ש	ד	מ	ח
ת	ח	כ	ל	ג	ע	ת	ל	ג
י	ע	ד	ה	ח	י	י	מ	ב
מ	ש	ל	ג	ש	ב	ל	י	י
ל	ג	ש	ח	ח	ג	ב	ב	מ
ת	נ	ע	נ	ש	ח	ל	נ	מ
ש	ו	י	נ	ר	ד	ג	ע	י
י	ר	נ	ו	מ	ל	ש	ל	ל
ת	ב	ע	ל	פ	י	ד	א	פ
ח	ח	נ	ש	ע	ס	ח	ו	נ
ל	י	כ	מ	י	כ	י	א	ל
ס	ש	מ	י	ש	ל	ש	ג	ד

נחבי	ופסי	גאואל
מכי	רחב	לבא
חמת	אחימן	ששי
תלמי	חברון	כנעני
עדה	אשכול	ענבים
נפלים	חגבים	שלשים
רבעים	סלחתי	יתמו

האם מצאת את המשפט:

הוא היה אומר הכל נתון בערבון ומצודה פרושה על כל החיים

מאת : אבות פרק ג

בס"ד

קח פסק זמן...

מעוניין בהפוגה לשעות:

הבוקר/ צהרים/ערב ?

או שבת אירוח?

בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים.

בנשיאות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה.

לפרטים : הרב נתנאל יהב , טל' : 7124735 - 052 .

* שבתות האירוח מיועדות רק לרווקים.

בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל, בקרית חיים מערבית.

בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכנ"ס "נצר יעקב" ברח' טרניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבני הישיבה.

מעשה...

"למות" באוהל

אין התורה מתקיימת, אלא במי שממית עצמו עליה. שנאמר: "אדם כי ימות באוהל" באוהלי תורה.

מה פשר המושג: "למות באהלי תורה"? הדבר יובן בסיפורו של הגאון רבי רפאל כדיר צבאן זצ"ל.

במלחמת סוויסטפול הגיע הצבא לעיר אחת, ומצא בה ספק יהודי שסיפק לצבא את מזונו. לפתע נתקבלה פקודת תזוזה. שלח שר הצבא לקרוא ליהודי לערוך חשבון ולשלם את המגיע. אבל היהודי היה בשיעור תורה, וסירב לבטל מקביעותו!

באה אשתו לקרוא לו, ולא היטה אוזן. כעס השר, ונסע. היהודי סיים את שיעורו ושב לביתו, ואשתו שפכה עליו קיתונות כעס וחימה על ההפסד הגדול. אבל הוא נותר שווה נפש, ואמר: "אשאלך שאלה, מה היית עושה לו נתקפתי דום לבי?"

"חלילה", התחלחלה.

אמר: "ומה היית עושה לו היה שר הצבא אומר, שאינו מוכן לשלם רק אם אקום לתחיה?!... האם היו מועילות צעקותיך?! ובכן, דעי לך, שכאשר אני בשיעור - הריני בעולם הנצח, וכעת עליך לצהול ולשמוח שקמתי לתחיה"...

זו הדרך לזכות לתורה: כשמגיע זמן השיעור - "ימית עצמו", ידחה כל שיקול, יתעלם מכל דבר. עכשיו - מוקדש הזמן לתורה, ולתורה בלבד!...

הלכות: על איזה חולי מברכים הגומל.

א. על איזה חולי מברכים הגומל?

סעי' ח', שו"ע: בכל חולי צריך לברך, אפילו אינו חולי של סכנה ולא מכה של חלל, אלא כל שעלה למטה וירד וכו' בין שיש לו מיחוש קבוע ובא מזמן לזמן וכו'. רמ"א. ויש אומרים שאינו מברך רק על חולי שיש בו סכנה וכגון מכה של חלל, וכן נוהגים באשכנז ובכלל מכה של חלל כל מיני ניתוחים פנימיים ואפילו הפשוטים ביותר, אך בזמננו יש לדון אם נעשים בהרדמה מקומית.

וכן התקפי לב וכליות ומרה וכבד (צהבת וכדו') וריאות וכדו', שלפי דברי הרופא המטפל היה במצב של סכנה, ואפילו עלולה המחלה לחזור על עצמה (וכדברי השו"ע, בא מזמן לזמן), ואפילו אם לא היה במצב של סכנה עפ"י דברי הרופאים, אך נחלש כל כך מהמחלה עד שלא היה בכוחותיו לרדת ממטתו למשך שלשה ימים ויותר, ובפרט אם היה צריך אישפוז בביה"ח, שפיר דמי לברך הגומל כשנחלץ ממחלתו והבריא.

וכן מי שנחלה במחלת השיתוק, ואפילו שיתוק חלקי באברים מסויימים שבגוף, שלא בא מחמת הצטננות גרידא אלא מחמת בעיות פנימיות וכלי דם פגומים, מברך הגומל כשנרפא ממחלתו והולך על בוריו.

אבל מחלות ווירליות לסוגיהן, דלקות למיניהן, ואפילו באברים פנימיים (כדלקת ריאות, דלקת כליות, ודרכי השתן וכדו') אפילו מלווים בחום, ועלה למיטתו מחמת חולשה, כל שלא היה במצב של סכנה עפ"י דברי הרופאים, ולא נחלש כל כך עד שלא יכל כלל לרדת ממטתו שלשה ימים ויותר, אינו מברך הגומל עפ"י מנהג אשכנז, אבל עפ"י השו"ע ולפי מנהג ספרד מברך הגומל, אא"כ היה מיחוש בעלמא עם מעט חום שלא נפל למשכב כלל.

ואם שבר יד או רגל וכדו', או עבר טיפול קוסמטי קל (הסרת יבלת, צפורן פולשנית וכדו'), או טיפולי שניים לסוגיהן, אפילו לשיטת השו"ע ולמנהג ספרד אין לברך הגומל, ואף על פי שלפעמים עולה על מיטתו, כל שאינו מחמת מחולשה מחמת חולי פנימי, אלא מחמת כאבים חזקים אשר מונעים בעדו מלתפקד.

וחולי רוח (חולי נפש) שעפ"י דברי הרופאים צריך הסגר או אישפוז (ומותר לחלל עליו את השבת) כשנתרפא מברך הגומל, ואם כי עפ"י הנסיון או דברי הרופאים עלול לחזור למחלתו, מכל מקום בכל פעם שנתרפא מן השמים ריחמוהו וצריך לברך הגומל.

ומי שנתעלף מחמת מכה חזקה חיצונית או מחמת פחד או התרגשות וכל כיוצא בזה, אינו מברך הגומל.

סעי' ט', שו"ע: הני ארבעה לאו דווקא, דה"ה למי שנעשה לו נס כגון שנפל עליו כותל או ניצול מדריסת השור ונגיחותיו וכו' שודדי לילה וכו'.

אורח חיים סימן רכ.

א. התיחסות לחלומות בזמננו

סעי' א', שו"ע: הרואה חלום ונפשו עגומה עליו יטיבנו באפי תלתא וכו'. הנה, בענין חלומות כבר מצינו אצל גדולי הדורות האחרונים שהמעיטו מאד בנתינת תשומת לב אליהם, ולא היו מצוים להתענות עליהם וכל שכן שלא בשבת ויו"ט, ואף כמעט שלא היו מורים לעשות סדר הטבת חלום או לומר הרבש"ע בשעת ברכת כהנים.

וטעם הדבר עפ"י המבואר בראשונים (הו"ד בשעה"צ סק"א) שחלום שרואה אדם אחר התענית אין לו לדאוג ממנו כלל כי מחמת העינוי ראה חלום רע, וכן כשיש לאדם צער גדול ואח"כ רואה חלום רע אין לדאוג

ההמשך יובא בעוד כשבועיים אי"ה.